

OPAL'S BESTE VRIENDEN

(Everybody loves Opal)

Komedie in drie bedrijven

door

JOHN PATRICK

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPAL'S BESTE VRIENDEN - EVERYBODY LOVES OPAL** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN PATRICK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Opal - vrouw, achter in de vijftig

Bradford - man, in de dertig

Gloria - jonge vrouw

Solomon - man, middelbare leeftijd

Dokter - man

Agent - man

meneer Tanner - (kat)

EERSTE BEDRIJF:

Scène 1: Opal's huis

scène 2: Een maand later

scène 3: Enkele weken later

TWEEDE BEDRIJF:

scène 1: Een week later

DERDE BEDRIJF:

scène 1: weken later

DECOR:

De woonkamer van Opal's huis aan de rand van de gemeentelijke vuilnisbelt. Ooit was deze omgeving, waarin het huis overeind is gebleven, een landgoed. Het Victoriaanse huis staat nu op de monumentenlijst. Het behang in de woonkamer is verbleekt en gescheurd. Het plafond is bezig te verzakken en wordt ondersteund door een verweerde balk, die rechtop is gezet onder de plek die er het ergst aan toe is. Van de trapleuning die omhoog leidt naar de eerste verdieping ontbreekt meer dan de helft van de spijlen, wat rest hangt grotendeels gebroken en vergaan in de omlijsting. In de kamer bevindt zich praktisch geen meubilair. Een grote, brede bank, een wiebelige houten tafel met keukenstoelen en een beschadigde benzine-kachel. Verder zijn de overeenkomsten met de vuilnisbelt treffend, zij het dat deze plek overdekt is. Blikken, kratten en kartonnen dozen vol lege flessen. Oude kranten in stapels tot het plafond. Gebroken beelden en resten van wat een verzameling lijkt van een dementerende dierenpreparateur geven de kamer een sfeer van goedaardige krankzinnigheid. Een alkoof rechts leidt naar een ingang en een deur links naar de achterkant van het huis.

Tijd: Het heden.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Als het doek opgaat: Opal Kronkie, een klein vrouwtje van achter in de vijftig, dat doet denken aan een vogel, komt op van de voorkant van het huis. Ze laat de deur achter zich dichtvallen door er met haar hak een achterwaartse trap tegen aan te geven. Ze komt binnen met een winkelwagentje vol flessen, dozen en tweedehands kleding.

Opal: *(zingt toonloos)* La la la la, la la la... *(haar gezicht is aan het oog onttrokken door de brede rand van de hoed die ze draagt. Ze heeft drie dikke jassen over elkaar aan, waarvan sommige op de grond hangen. Opal legt een pakje op tafel, loopt naar de kapstok, trekt twee jassen uit. Dan sleept ze de kar naar de voet van de trap en bindt het handvat aan een touw dat daar hangt. Katrollen zorgen ervoor dat ze de kar omhoog kan trekken, uit het zicht, naar de eerste verdieping. Nadat ze het touw om een haak in de muur heeft geslagen, ontdoet ze zich van de laatste jas. Als ze niet in zichzelf grinnikt of mompelt, neuriet ze vage liedjes zonder woorden. Vrolijk neuriënd loopt ze naar een kom water die op een doos staat. Ernaast bevindt zich een plant voor het raam. Opal tegen de plant)* Hallo, lieverd. Dorstig? Wacht maar eens even. *(ze wast haar handen in het kommetje en dept haar gezicht droog met een handdoek. Ze giet het water in de plant)* Nu kun je weer even voort. *(ze loopt naar een waslijn, onder de overloop, voor de keukendeur linksachter. Gebruikte theezakjes hangen met wasknijpers aan de waslijn. Opal zoekt er een uit en hangt het in een kopje waar een scherf uit is. Van de planken linksvoor pakt ze een papieren servet. Ze giet heet water uit de geblutste waterketel, die op de benzine-kachel staat te stomen, in het kopje. Ze loopt van de tafel rechts naar een stoel die een paar meter verderop staat)* Hoe kom jij hier nu terecht? Je wordt zeker te oud om op te zitten, en toen dacht je: wegwezen! *(verplaatst stoel naar de tafel, brengt theezakje terug naar de lijn om te drogen voor toekomstig gebruik. Trekt trui uit en hangt hem aan de kapstok. Luchtig fluitend loopt ze terug naar de tafel en gaat zitten om haar thee op te drinken. Dan hoort ze een geluid en spitst haar oren)* Meneer Tanner? *(korte stilte)* Meneer Tanner? Ben jij dat? *(ze loopt naar de voordeur, opent deze en pakt een kat op. Ze komt terug lopen met de kat op haar arm, het dier liefdevol strelend)* Zo, Meneer Tanner! En waar heb je de hele nacht gezeten? Waarom blijf je niet gewoon thuis, stoute jongen! We hebben hier muizen genoeg. *(ze knuffelt de kat, loopt naar de tafel)*

Jezus! Je pootjes zijn ijskoud. Maar goed, ik heb lekkere verse lever voor je meegenomen. En voor mij is er nog wat room. *(loopt naar de keuken)* De stadsvuilnisbelt is ook geen geschikte plaats om een kat op te voeden... echt niet. *(opgewekt fluitend verdwijnt ze naar de keuken met de kat onder haar arm. Ze sluit de deur achter zich. Er wordt op de voordeur geklopt. Als niemand antwoord geeft, komen een man en een meisje op. Het meisje is Gloria Gulock, overdreven gekleed en opgemaakt, met een onbezonnenheid die haar onzekerheid compenseert. Voor haar negentien jaren lijkt ze tamelijk hard. Bradford Winter, 'de Professor', vergezelt haar. Hij is ergens in de dertig, een beetje armoedig gekleed, maar slank en aantrekkelijk. Hij is een man met een superieur intellect en maakt daar boosaardig misbruik van. Hij kijkt misprijzend rond terwijl Gloria naar de trap loopt)*

Gloria: *(roept naar boven)* Opal! Opal! Ben je thuis?

Brad: *(huivert)* Woont hier dan iemand?

Gloria: *(loopt naar de tafel. Legt tas en handtas links op het tafelblad)*
Ja. Zij... met haar kat.

Brad: Dat verbaast me. Ik dacht altijd dat katten kritisch en veeleisend waren.

Gloria: Nou zeg... niet zo sarcastisch. We kunnen haar goed gebruiken. *(loopt naar het midden)*

Brad: Hoe ben je deze puinhoop ooit op het spoor gekomen?

Gloria: Oh, ik zag haar met dat winkelwagentje over straat gaan. *(loopt naar Brad)* Ik begon tegen haar te praten. Ze houdt wel van een praatje. *(loopt naar de trap, roept naar boven)* Iemand thuis?

Brad: *(loopt naar de tafel)* Medea? Medusa? Anneke Tanneke Toverheks?

Gloria: Ze moet thuis zijn. *(loopt de trap een eindje op en wijst)* Haar karretje is er.

Brad: *(pakt kopje op)* Dit kopje is net nog gebruikt. Het is nog warm. *(zet het weer neer)* Er heeft waarschijnlijk bloed ingezeten.

Gloria: Opal! *(ze draaien zich om als Opal weer binnen komt, vanuit de keuken. Opal slaakt een verrast gilletje als ze ziet dat ze bezoek heeft)*

Opal: *(loopt naar het midden)* Allemachtig! Ik heb jullie helemaal niet binnen horen komen. *(herkent Gloria, die de trap afkomt)* Wel wel, als dat niet het knappe meisje is dat al m'n flessen heeft gekocht. *(denkt na)* Gloria... Gloria... niets zeggen.

Gloria: Gulock. *(draait zich om naar Brad)* Opal, dit is mijn vriend, Bradford Winter. *(Opal loopt naar Brad. Gloria komt haar achterna)*

Opal: *(veegt haar hand af aan haar trui)* Neem me niet kwalijk... ik was

net een lever in stukjes aan het snijden.

Brad: Oh ja? Wiens lever?

Opal: *(knippert onzeker met haar ogen, maar klapt dan opgetogen in haar handen en produceert een hoog lachje)* Een grap! Tjonge, u hebt nog eens gevoel voor humor, Meneer! *(tegen Gloria)* Gloria, meestal zijn knappe mannen helemaal niet grappig. *(weer tegen Brad)* De vrienden van deze jonge dame zijn ook mijn vrienden. *(schudt zijn hand alsof ze een pomp aanzwengelt)*

Brad: *(bevrijdt zijn hand uit haar vriendschappelijke greep)* Leuk optrekje. Zelf ingericht? *(Opal knikt vol trots)*

Gloria: *(met geaffecteerde gewichtigheid)* Brad is de chemicus van ons bedrijf. Vroeger was hij professor. Gaf les aan de grootste universiteiten van Amerika. Hij weet hoe je geuren kunt maken... parfums, zout... zeep, noem maar op.

Opal: *(oprecht onder de indruk)* Wel fijn om zo'n mooi beroep te hebben, zeker?

Brad: *(glimlacht met charmante boosaardigheid)* Als u ooit zeep nodig hebt, zegt u het maar.

Opal: *(immuun voor beledigingen)* Wat aardig. Dank u. *(warm, tegen Gloria)* Heb je zin in een lekker kopje thee, meisje? *(ze haalt thee en komt ermee terug lopen naar de tafel)*

Gloria: *(trekt handschoenen uit)* Nou, eerlijk gezegd komen we om uw verzameling van parfumflesjes te bekijken, maar bedankt voor het aanbod.

Opal: Dat is nou het probleem met deze wereld. Iedereen rent rond alsof ze een kwartier te laat zijn. Ga toch zitten. *(loopt naar de waslijn om een theezakje uit te kiezen)* Hebben jullie nog voorkeur voor een bepaald soort thee?

Brad: Ja. Sterke thee. *(zet stoel bij tafel rechts neer)* Slapte is alleen aantrekkelijk als karaktereigenschap bij vrouwen.

Opal: *(lacht luid terwijl ze het theezakje door de kopjes haalt)* Hoor je dat, liefje? Je hebt echt een humorist uitgezocht. Het is maar goed dat hij niet bij me inwoont. Ik zou de helft van de tijd over de vloer dweilen van het lachen. *(de kopjes zijn gevuld)*

Gloria: Dat zou mij niets verbazen.

Opal: *(loopt naar de tafel, overhandigt Brad zijn thee)* En wat voor thee wil jij, meisje?

Gloria: *(gaat links aan tafel zitten)* Het maakt me niet uit.

Opal: *(loopt weer naar waslijn)* Als je eerder dan de kat was gekomen had je room kunnen krijgen.

Gloria: *(trekt jas uit)* Suiker is genoeg.

Opal: Ga maar even in dat vat kijken, kindje. Daar zit een blik in waar

"Prince Albert tabacco" op staat. Daar zit suiker in. (*Gloria loopt naar het vat, rechts voor*) Ik zie de laatste tijd zo slecht dat ik het zout niet meer van de suiker kan onder-scheiden. Daarom stop ik alles in blikken waar grote letters op staan.

Brad: Zou de aanschaf van een bril geen eenvoudiger oplossing zijn?

Opal: (*komt naar de tafel met een theezakje voor Gloria*) Oh, ik ben ook wel van plan een bril te gaan dragen... zogauw iemand er een weggooit die mij past.

Gloria: (*komt terug met een blik*) Is dit het?

Opal: (*houdt het op afstand om te kunnen lezen*) Er moet wel iets gebeuren. Ofwel mijn armen moeten langer worden, of mijn ogen scherper. (*geeft het blik terug*) Dit is de suiker. Het zout zit in een mottenballenblik. (*Gloria gaat links aan tafel zitten*) Schud er maar uit wat je nodig hebt, liefje... ik heb mijn lepel boven laten liggen. (*lacht, legt servetten en thee op tafel*) Die heb ik gebruikt om mijn schoenen aan te trekken. (*hangt theezakje weer aan de lijn*) Professor, ik ben razend nieuwsgierig wat u wilt met al die lege, Franse parfumsflesjes.

Brad: Nou... ziet u... (*hij begint heftig te hoesten*)

Opal: (*loopt naar linkerkant Brad*) Zeg, u wordt toch niet verkouden, Professor? Hebt u dat hoestje al lang?

Brad: Nee. Pas tien jaar.

Gloria: (*onverschillig*) Het is geen verkoudheid. Het is zijn long.

Opal: Niet bewegen! (*haast zich naar het vat rechts voor*) Ik heb iets dat je gegarandeerd van het hoesten afhelpt, en anders krijg je je geld terug. (*komt terug met een flesje. Reikt het Gloria aan*) Wat staat hier op, liefje?

Gloria: Teer-shampoo.

Opal: Dat is het... Hoestdrank. (*schuift het door naar Brad*) Neem maar eens een slok.

Brad: (*duwt het flesje weg*) Nee, dank u... Ik stik geloof ik liever... als u geen bezwaar hebt.

Opal: (*vasthoudend*) Het is geen teer-shampoo. Echt niet. Ik heb het alleen in dit flesje gedaan. Het is geweldig spul... je keel wordt als het ware verlamd. (*Brad wuift het weg. Opal gaat aan tafel zitten, in het midden*)

Gloria: (*tegen Brad*) Drink je thee op, voordat je stikt. (*tegen Opal, omstandig*) Ik zal het je uitleggen, Opal. Mijn baas, Solomon Bozo, heeft uit Parijs exclusieve recepten gekregen, waarmee ze daar hun parfums creëren. Die parfums verkoop ik aan de deur voor de helft van het geld van de originele parfums. Maar nu is het probleem dat de originele flesjes op beginnen te raken, dus we moeten gebruikte

flesjes hergebruiken, snap je? Daar komt ons probleem in feite op neer. (*Brad begint weer te hoesten*)

Opal: (*staat op, loopt naar luik*) Ah. Nu weet ik welk soort flesjes je wilt hebben. Ik zal eens bij m'n gevonden voorwerpen kijken. Ik haal ze op terwijl de thee afkoelt. (*tilt een luik in de vloer op*) Als jullie soms een zout biscuitje willen bij de thee, die zitten in het vat waar 'Carbolineum' op staat. (*begint de trap, die naar de kelder leidt af te lopen*) En daarin zie je een doosje waar waspoeder in gezeten heeft. Nu zitten daar de zoute biscuitjes in. (*Ze verdwijnt uit het zicht*)

Gloria: (*kijkt in het luik, pakt dan haar handtas en haalt een spiegeltje tevoorschijn*) Heb ik het niet gezegd? Ze is een echte griezel.

Brad: Denk er aan in de toekomst, Juffrouw Gulock, het woord is niet 'recept', maar 'formule.' En je had het net over aan de deur verkopen, ik denk dat je meer vertrouwen wekt als je dat te strakke T-shirt niet draagt. (*Gloria duwt verontwaardigd haar borst naar voren*) Je hoeft niet te bewijzen dat je een zoogdier bent.

Gloria: (*loopt naar het luik*) Ik heb eerlijk gezegd geen idee wat een zoogdier is, en het interesseert me ook geen moer. Hou jij je bij jouw zaken, dan regel ik de mijne. (*begint de trap af te lopen*) Opal, ik kom je even helpen! (*arrogant heupwiegend verdwijnt ze uit het zicht. Brad ziet Gloria's tas op tafel liggen. Hij doorzoekt hem en vindt een bankbiljet, dat hij in de zak van zijn jas stopt. Een harde klop op de deur. Brad werpt een blik op het luik en besluit dan zelf open te doen*)

Brad: Kom binnen. (*Sol Bozo, haveloos gekleed, peervormig dik, kaal en met uitpuilende ogen, komt binnen. Hij is erg opgewonden. Grijpt Brad bij zijn revers. Loopt met hem naar het midden*) Wat doe jij hier!

Sol: (*hijgend*) Waar is Gloria?

Brad: (*wijst*) In de kelder met die imbeciel. Wat is er aan de hand?

Sol: (*met een blik op het luik, fluisterend*) We hebben een inval gehad.

Brad: Politie?

Sol: (*knikt*) Ja. Een van de klanten van Gloria. Ze had ontdekt dat het parfum nep was en heeft de politie gebeld.

Brad: Hoe kan een vrouw die namaak-parfum koopt nu haar beklag bij de politie gaan doen?

Sol: Ze was een politie-agente. (*loopt naar de voordeur en werpt een nerveuze blik naar buiten*) Wat een rot-streek! (*loopt naar de tafel*) Ik stond net onder de douche toen de politie kwam om huiszoeking te doen. Poedelnaakt stond ik daar bij de voordeur, tegenover die gorilla's. (*gaat zitten*)

Brad: En wat heb je gezegd?

Sol: Ik zei: Kom je kaartjes verkopen voor het politie-bal?' En hij

antwoordde: 'Ja, en de eerste dans wil ik met jou.' Ik ben al eenenveertig keer gearresteerd in mijn leven, maar nog nooit eerder naakt.

Brad: *(gaat links van Sol zitten)* Hoe ben je weg gekomen?

Sol: Ik zei: 'Hoor eens kerel, ik heb het recht mezelf af te drogen.' Toen duwde die Eliot Ness me de plee in, zodat ik me kon aankleden, en ik ben via het raampje ontsnapt. Ik hoop dat ze in die vervloekte Chanel van je verzuipen. Irritant dat een handelaar vandaag de dag zo weinig kansen krijgt.

Brad: *(staat op, loopt naar de sofa)* Maak je geen zorgen, jij hebt de veerkracht van een gummibal. *(gaat zitten op sofa)*

Sol: Is dat beledigend bedoeld?

Brad: Vind je?

Sol: Ik weet het niet. Daar kan ik dus niet tegen. Als je me weer beledigt, zeg het er dan even bij.

Brad: *(staat op en gaat achter sofa staan)* Wat een armetierig trio zijn we eigenlijk. We zijn alle drie mislukkelingen... dus proberen we onszelf nu wijs te maken dat we dan tenminste in de misdaad zullen slagen. Maar we zijn voorbijgegaan aan het feit dat je dezelfde capaciteiten nodig hebt om succesvol oneerlijk te worden, als om eerlijk succesvol te zijn.

Sol: Ik ben geen mislukkeling. Ik ben alleen geen succes.

Brad: We zijn veroordeeld tot middelmatigheid, en waarom niet? Een meisje met hersenen ter grootte van een doperwt, een man zonder enkele waardigheid en een lilliputter-Machiavelli. *(gaat links aan tafel zitten)*

Sol: Fijn hoor. Scheld me maar uit. Jij was een verlopen dronkelap in een cafe toen ik je oppikte en je een baan aanbood. Ik gaf je de mogelijkheid de beste parfums zelf te vervaardigen. Topmerken, echte flesjes. En dit is dus mijn dank.

Brad: Vergeef me als ik je kwets.

Sol: Omdat ik een zak ben, betekent dat nog niet dat ik geen gevoelens heb.

Brad: Ik zal het proberen te onthouden. Je bent een zak. *(staat op, loopt naar linkerzijde luik)*

Sol: Dat is beter. En roep nu die debiele meid. We kunnen op het moment geen parfum-flesjes gebruiken.

Brad: *(trekt jas uit, legt hem op sofa. Buigt zich over het luik en roept)* Gloria? *(wacht)* Oh, Juffrouw Gulock? *(met een blik naar Sol, alsof hij misselijk is geworden)* Gulock. Dat klinkt als stampot Zebravlees met snot. *(begint trap af te dalen)*

Sol: *(springt overeind)* Wacht even. Wie woont hier? *(loopt naar Brad)*

Brad: Dracula's bruid.

Sol: Een dame dus?

Brad: Niet in de klassieke betekenis van het woord.

Sol: Ik zag, toen ik hier heen kwam, dat er in de verre omtrek geen andere huizen staan.

Brad: Ik weet precies wat je bedoelt. Maar dat heeft geen zin.

Sol: Waarom niet?

Brad: Deze dame heeft een nadeel. Ze is eerlijk.

Sol: Maar is ze slim?

Brad: Nou, ze is niet echt achterlijk, maar of ze het wint van een chimpansee...

Sol: Dan is ze de perfecte persoon... Dom en eerlijk. *(stralend)* Haal ze naar boven! Dacht je dat ik niet tot grote daden in staat was? Wacht maar eens af! *(haalt sigaar tevoorschijn)*

Brad: *(terwijl hij afdaalt in de kelder)* Hoe symbolisch voor mijn levensloop, deze neerwaartse spiraal. *(hij verdwijnt. Sol loopt naar keukendeur, kijkt naar binnen, dan loopt hij naar het luik. Hij ziet Gloria's tas en een hebbelijke grijns verlicht zijn trekken. Snel doorzoekt hij de inhoud van de tas. Teleurgesteld werpt hij het ding terzijde. Dan valt zijn oog op de jas van Brad. Hij doorzoekt de zakken en vindt het bankbiljet. Stopt dit snel in zijn zak en loopt naar rechts voor, terwijl Gloria, Brad en Opal door het luik naar boven komen)*

Gloria: Sol... wat doe jij hier?

Sol: Ik kwam toevallig langs. *(kijkt naar Opal, neemt hoed af)* Willen jullie me voorstellen aan deze charmante dame?

Gloria: *(leidt Opal naar Sol. Brad gaat intussen op de sofa zitten)* Opal, dit is nu mijn baas... Meneer Solomon Bozo.

Opal: Alle vrienden van Gloria zijn mijn vrienden. *(schudden handen)*

Sol: Ik was net je huis aan het bewonderen, Opal. Is het je eigendom?

Opal: Het is niet veel... maar het is nu helemaal van mij. In mijn grootvader's tijd zat het hier helemaal vol met Kronkies. *(verklaart)* Dat is mijn achternaam. Kronkie.

Sol: *(het inlevingsvermogen druipt van hem af)* En nu woon je alleen?

Opal: Nee. Ik woon samen met meneer Tanner.

Sol: Oh?

Opal: Mijn kater. *(geeft hem een speels klapje)* Wedden dat u hele andere gedachten had, of niet?

Sol: *(vroom)* Als ik een ding niet heb, Opal, dan is dat wel een dubbelzinnige aard waar het dames betreft. *(gaat aan tafel rechts zitten)* Gloria heeft me zoveel over je huisje verteld. Ik kom eigenlijk om te vragen of je een gedeelte zou willen verhuren.

Opal: *(loopt ook naar de tafel)* Nou... niemand wil hier toch wonen! Er is niet eens water... afgezien van het water in de kelder als het regent.

Sol: *(zakelijk)* Toevallig zijn we op zoek naar ruimte. *(Brad en Gloria wisselen een blik)* Omstandigheden hebben het ons onmogelijk gemaakt onze zaak in het oude pand voort te zetten.

Opal: Wat voor omstandigheden?

Sol: Tja. De gemeente heeft het zo bepaald.

Brad: *(loopt naar de tafel)* Nieuwe bestemmingsplannen...

Opal: Wat erg! *(tegen Sol)* Weten jullie wat ze mij aangedaan hebben? Ik moest een vergunning aanvragen voor mijn karretje. Ze zeiden dat het een commercieel voertuig was.

Sol: *(ernstig)* Dus je wilt wel een gedeelte verhuren?

Opal: Ach... ik kan natuurlijk de derde verdieping ontruimen. Daar sliep ik toen ik nog een klein meisje was. Nu ligt het er vol met autobanden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto